

Ware Christelijke Religie

Vervolg van Hoofdstuk 5

DE DECALOOG OF DE TIEN GEBODEN

Vierde Gebod

Eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden, en opdat het u wel zal gaan op aarde.

305. Zo leest men dit gebod in, (Exodus 20:12, en in Deuteronomium 5:16).

Onder 'uw vader en uw moeder eren', wordt in de natuurlijke zin, die de zin der letter is, verstaan de ouders eren, hen gehoorzamen, hun toegewijd zijn, en hun dankbaar zijn voor de weldaden, dat zij de kinderen voeden en kleden, en hen in de wereld binnenleiden opdat zij daarin tot burgerlijke en zedelijke personen worden, en ook in de hemel, door middel van de voorschriften van de godsdienst en dat zij zo voor hun tijdelijk welzijn en ook voor hun eeuwig geluk zorgen, en dit alles uit liefde doen, waarin zij zijn uit de Heer, wiens plaats zij innemen.

In de afgeleide zin wordt het eren van de voogden door de wezen verstaan, wanneer de ouders gestorven zijn.

In bredere zin wordt onder dit gebod verstaan het eren van koning en overheid, daar deze in alle behoeften in het algemeen voorzien, zoals de ouders dit in het bijzonder doen.

In de breedste zin wordt onder dit gebod verstaan het vaderland liefhebben, daar dit hen voedt en hen beschermt, waarom het vaderland naar het woord 'vader' genoemd wordt.

Aan dit en voorgaande moeten ook ouders eer bewijzen, en dit in de kinderen inplanten.

306. In de geestelijke zin wordt onder het eren van vader en moeder verstaan God en de Kerk vereren en liefhebben; in deze zin wordt onder 'de Vader' God verstaan, die de Vader van allen is, en onder 'de Moeder' de Kerk.

De kleine kinderen en de engelen in de hemelen weten van geen andere vader en van geen andere moeder, omdat zij daar uit de Heer door de Kerk opnieuw geboren zijn; daarom zegt de Heer: 'Gij zult niemand uw vader noemen op de aarde, want Eén is uw Vader, die in de hemelen is', (Mattheüs 23:9).

Dit is gezegd voor de kinderen en de engelen in de hemel, echter niet voor de kinderen en de mensen op aarde.

Hetzelfde leert de Heer in het algemene gebed van de christelijke Kerken: 'Onze Vader, die in de hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd'.

Dat onder de moeder in de geestelijke zin de Kerk wordt verstaan, komt omdat zoals een moeder op aarde haar kinderen met natuurlijke spijs voedt, de Kerk hen met geestelijke spijs voedt; daarom wordt ook de Kerk in het Woord herhaaldelijk 'moeder' genoemd, zoals bij Hosea: 'Twist met uw moeder, zij is niet Mijn echtgenote, en Ik ben niet haar echtgenoot', (Hosea 2:1).

Bij Jesaja: 'Waar is de scheidbrief van uw moeder, die Ik weggezonden heb', (Jesaja 50:1 en Ezechiël 16:45); en bij het klaaglied bij Ezechiël: 'Uw moeder – in de tijd van uw bloei was zij als een wijnstok, aan het water geplant, die vruchten ging dragen en ranken schoot door het overvloedige water', (Ezechiël 19:10).

En bij de Evangelisten: ‘Zijn hand uitstreckende tot de discipelen, zei Jezus: Mijn moeder en Mijn broeders zijn zij, die het Woord Gods horen en dat doen’, (Mattheüs 12:48,49; Marcus 3:33-35; Lucas 8:21; Johannes 19:25- 27).

307. In de hemelse zin wordt onder de Vader onze Heer Jezus Christus verstaan, en onder de Moeder de gemeenschap der heiligen, waarmee Zijn over de hele aarde verspreide Kerk bedoeld wordt.

Dat de Heer de Vader is, blijkt uit de volgende plaatsen: ‘Een Knaap is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, wiens naam is God, Held, Vader der eeuwigheid, Vrededorst’, (Jesaja 9:5).

‘Gij zijt onze Vader, Abraham kent ons niet, en Israël erkent ons niet, Gij onze Vader, onze Verlosser is van de eeuw aan Uw naam’, (Jesaja 63:16); ‘Filippus zei: Toon ons de Vader.

Jezus zei tot hem: die Mij ziet, ziet de Vader; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader.

Gelooft Mij dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is’, (Johannes 14:7-11;12:45).

Dat onder de ‘moeder’ in deze zin de Kerk van de Heer wordt verstaan, blijkt uit de volgende plaatsen:

‘Ik zag de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, toebereid als een bruid, die voor haar echtgenoot versierd is’, (Openbaring 21:2).

‘De engel zei tot Johannes: Kom, ik zal u tonen de bruid, de echtgenote van het Lam; en hij toonde mij de heilige stad Jeruzalem’, (Openbaring 21:9,10).

‘De tijd van de bruiloft van het Lam is gekomen, en zijn echtgenote heeft zichzelf bereid; zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de ‘bruiloft van het Lam’, (Openbaring 19:7,9; en Mattheüs 9:15; Marcus 2:19,20; Lucas 5:34,35; Johannes 3:29;19:25-27).

Dat onder het Nieuwe Jeruzalem de Nieuwe Kerk wordt verstaan, die heden ten dage uit de Heer wordt opgericht, zie men in de ‘Onthulde Openbaring’ nrs.

880, 881.

Deze Kerk, en niet de voorgaande, is de ‘echtgenote en de moeder’ in deze zin.

De geestelijke kinderen, die uit dit huwelijk geboren worden, zijn de goedheden van de naastenliefde en de waarheden van het geloof; en zij die uit de Heer in deze goedheden en waarheden zijn, worden ‘zonen van de bruiloft’, ‘zonen Gods’ en ‘uit Hem geboren’ genoemd.

308. Men dient voor ogen te houden, dat uit de Heer voortdurend een Goddelijke sfeer van hemelse liefde voortgaat naar allen die de leer van Zijn Kerk omhelzen, en die zoals de kleine kinderen in de wereld hun vader en moeder, Hem gehoorzamen, zich Hem toewijden, en uit Hem gevoed, dat wil zeggen, onderricht willen worden.

Uit deze hemelse sfeer ontstaat de natuurlijke sfeer, zoals die van de liefde tot de kleine en de grote kinderen, welke sfeer de meest universele is, en niet alleen de mensen raakt, maar ook de vogels en de beesten, tot aan de slangen toe; en ook niet alleen de bezielde maar ook de onbezielde wezens.

Maar opdat de Heer ook op deze zou inwerken, evenals Hij op de geestelijke dingen inwerkt, heeft Hij de zon geschapen, die in de natuurlijke wereld als een vader zou zijn, en de aarde als een moeder; want de zon is als een gemeenschappelijke vader, en de aarde als een gemeenschappelijke moeder, en uit hun huwelijk ontstaan alle spruiten, die de oppervlakte van het aardrijk sieren.

Uit de invloeiing van deze hemelse sfeer in de natuurlijke wereld ontstaan die wonderbaarlijke ontwikkelingen van de planten van zaad tot vruchten en tot nieuwe zaden.

Vandaar komt het ook, dat er tal van plantensoorten zijn, die overdag, om zo te zeggen, hun aangezichten naar de zon keren, en ze afwenden, wanneer de zon ondergaat.

Vandaar komt het ook, dat er bloemen zijn, die zich bij het opgaan van de zon openen en zich bij het ondergaan van de zon sluiten.

Vandaar komt het ook, dat de zangvogels in de vroege dageraad liefelijk zingen, en evenzo nadat zij door hun moeder de aarde gevoed zijn.

Zo eren al deze schepsels hun vader en hun moeder; al deze zijn getuigenissen, dat de Heer door middel van de zon en de aarde in de natuurlijke wereld voorziet in alle behoeften van de levende en niet-levende wezens.

Daarom wordt bij David gezegd: 'Looft Jehovah uit de hemelen, looft Hem, zon en maan; looft Hem van de aarde, gij walvissen en afgronden; looft Hem, vruchtboom, alle cederbomen, wild gedierte en alle beest, het kruipende en de gevleugelde vogel; de koningen der aarde en alle volken, jongelingen en maagden', (Psalm 148:1 tot 12); en bij Job:

'Vraag, ik bid u, de beesten, en zij zullen u leren, of de vogelen van de hemel, en zij zullen het u verkondigen; of de struik van de aarde en hij zal u onderrichten; en de vissen van de zee zullen het u vertellen; wie weet niet uit al deze dat de hand van Jehovah dit gedaan heeft', (Job 12:7-9).

'Vraag, en zij zullen leren', betekent: beschouw, geef aandacht, en oordeel daaruit, dat de Heer Jehovah ze geschapen heeft.

Vijfde Gebod

Gij zult niet doden

309. Onder dit gebod: 'Gij zult niet doden' worden in de natuurlijke zin verstaan, geen mens te doden, en hem geen slag toe te brengen waaraan hij sterven kan, en ook zijn lichaam niet te verminken; en bovendien geen dodelijke schade te berokkenen aan zijn naam en faam, daar bij sommigen faam en leven gelijke tred houden.

In de bredere natuurlijke zin worden onder moord ook vijandigheden, haatgevoelens en wraaknemingen verstaan, die de dood als doel hebben.

Want de moord ligt daarin verborgen, zoals het vuur in het hout onder de as; het helse vuur is dan ook niets anders; daarom zegt men 'van haat branden' en 'van wraak gloeien'.

Dit zijn moorden in de intentie, maar niet daadwerkelijk, en wanneer daaraan de vrees voor de wet, voor de vergelding en de wraak ontnomen werd, dan zouden zij in de daad uitbreken, vooral wanneer in het doel een element van list of wreedheid gelegen is.

Dat de haat een vorm van moord is, blijkt uit deze woorden van de Heer: 'Gij hebt gehoord dat aan de ouden gezegd is: Gij zult niet doden, en zo wie doodt, die zal strafbaar zijn door het gericht.

Doch Ik zeg u, dat zo wie ten onrechte op zijn broeder toornig is, strafbaar zal zijn door de hel van het vuur', (Mattheüs 5:21,22).

Dit komt, omdat al wat van de bedoeling is, ook van de wil is, en dus in zichzelf van de daad.

310. In de geestelijke zin worden onder moorden alle manieren van doden en verderven van de menselijke zielen verstaan, welke manieren verschillend en veelvoudig zijn, zoals bijvoorbeeld ze afwenden van God, van de religie, en van de Goddelijke eredienst, door het ingieten van daartegen gerichte ergernissen en van een soort overredingen, die afkeer en zelfs afschuw inboezemen.

Van zo'n aard zijn alle duivels en satans in de hel, met wie zij, die in deze wereld de heiligheden van de Kerk schenden en onteren, in verbinding zijn.

Zij, die de zielen door valsheden verderven, worden verstaan onder de koning van de afgrond, Abaddon of Apollyon genaamd, dat wil zeggen, de verderver, in (Openbaring 9:11); en in het profetische Woord worden zij die zij verderven, onder de gedoden verstaan, zoals in de volgende plaatsen: 'Jehovah God zei: Weidt de schapen der doding, welke bezitters hen gedood hebben', (Zacharias 11:4,5,7); 'Wij werden elke dag gedood, wij werden geacht als een kudde ter slachting', (Psalm 44:23,24).

‘De komenden zal Jakob wortelen laten schieten; is hij gedood, naar de slachting zijner gedoden’, (Jesaja 27:6,7); ‘De vreemdeling komt niet, dan opdat hij stele en de schapen slachte’; ‘Ik ben gekomen opdat zij het leven en overvloed hebben’, (Johannes 10:10); verder elders, zoals bij Jesaja: ‘Maakt voor zijn zonen een slachtbank gereed om de ongerechtigheid van hun vaders; opdat zij niet opstaan en de aarde in bezit nemen en het oppervlak van de wereld vullen met steden’; ‘Want zie, de Here verlaat Zijn plaats om de ongerechtigheid van de bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken’; ‘Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden en hierin zal de volle vrucht van de verwijdering van zijn zonde bestaan, dat hij alle altaarstenen tot verbrijzelde kalkstenen maakt, en dat geen gewijde palen en wierookaltaren overeind blijven staan’, (Jesaja 14:21; 26:21, 27:9); en bij Jeremia: ‘Want ik hoor een kreet als van een, die in barensnood is, benauwdheid als van een, die voor het eerst baart, de kreet van de dochter Sions; zij hijgt naar adem, breidt haar handen uit: Wee mij, want ik bezwijk voor moordenaars!’; ‘Gij, o Here, kent mij toch,.

Gij ziet mij en toetst mijn gezindheid jegens u.

Ruk hen weg als slachtschapen en wijd hen voor de dag der slachting’, (Jeremia 4:31; 12:3); en in Openbaring: ‘En hun werd gezegd, dat zij aan het gras van de aarde geen schade zouden toebengen, noch aan enig gewas, noch aan enige boom, maar alleen aan de mensen, die het zegel van God niet op hun voorhoofden hadden’; ‘En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden’, (Openbaring 9:4: 11:7).

Dit is de reden, waarom de duivel genoemd wordt, ‘een mensenmoordenaar van den beginne’, (Johannes 8:44).

311. In de hemelse zin wordt onder doden verstaan onredelijk woedend zijn op de Heer, Hem haten en Zijn Naam willen vernietigen.

Dezen zijn het, van wie gezegd wordt, dat zij Hem kruisigen; wat zij dan ook zouden doen, zoals de Joden het deden, wanneer Hij zoals vroeger, op de wereld kwam.

Dit wordt verstaan onder: ‘het Lam, staande als gedood [geslacht]’, (Openbaring 5:6; 13:8) en onder ‘de Gekruisigde’, (Openbaring 11:8; Hebreëen 6:6; Galaten 3:1).

312. Van welke aard het innerlijk van de mens is, wanneer het niet uit de Heer wordt hervormd, bleek mij duidelijk uit de duivels en satans in de hel; want dezen zijn voortdurend van plan, de Heer te doden, en daar zij dit niet kunnen, streven zij er naar hen te doden, die de Heer toegewijd zijn. Maar daar zij dit niet kunnen zoals de mensen in de wereld, ondernemen zij alles om hun zielen te verderven, dat wil zeggen, om het geloof en de naastenliefde bij hen te vernietigen.

De haatgevoelens en de wraaknemingen zelf bij hen verschijnen als duistere vuren en als witgloeiende vuren: de haatgevoelens als duistere vuren en de wraaknemingen als witgloeiende vuren; het zijn echter geen vuren, maar schijnbaarheden.

De woede-uitbarstingen van hun hart verschijnen soms boven hen in de lucht als gevechten met de engelen, en als het aanrichten van een bloedbad en een slachting onder hen.

Het zijn hun woede-uitbarstingen en haatgevoelens tegen de hemel, waaruit zulke afschuwelijke fantasie-voorstellingen oprijzen.

Bovendien verschijnen dezen van verre als allerlei wilde dieren, zoals: tijgers, luipaarden, wolven, vossen, honden, krokodillen en als allerlei slangen; en wanneer zij zachtmoedige dieren in uitbeeldende vormen zien, vallen zij ze in hun fantasie aan en proberen zij die te verscheuren.

Zij verschenen voor mijn gezicht als draken, die naast vrouwen staan, en bij wie kleine kinderen waren, die zij van zins waren als het ware te verslinden, overeenkomstig hetgeen in Openbaring wordt vermeld: ‘Toen de draak zag dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die

het mannelijke kind gebaard had en de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben..’, (Openbaring 12:13, 17) maar dit zijn alleen maar uitbeeldingen van de haat tegen de Heer en tegen Zijn Nieuwe Kerk.

Dat de mensen in de wereld, die de Kerk van de Heer willen vernietigen, aan hen gelijk zijn, wordt niet duidelijk aan hun soortgenoten, dit ligt hieraan, dat de lichamen waarin zij een zedelijk leven leiden, deze dingen opzuigen en verbergen.

Maar toch verschijnen zij voor de engelen, die niet hun lichamen maar hun geesten zien, in soortgelijke vormen als deze duivels, waarvan hierboven sprake was.

Wie zou zulke dingen hebben kunnen weten, wanneer de Heer niet iemand het gezicht geopend en hem gelegenheid gegeven had, in de geestelijke wereld te zien.

Zouden deze dingen, samen met andere hoogst belangrijke dingen, anders niet tot in eeuwigheid voor de mensen verborgen gebleven zijn?

Zesde Gebod

Gij zult niet echtbreken.

313. In de natuurlijke zin wordt onder dit gebod niet alleen echtbreken verstaan, maar ook obscene dingen willen en doen, en vandaar wulpse dingen denken en spreken.

Dat alleen al het begeren echtbreken is, blijkt uit deze woorden van de Heer:

‘Gij hebt gehoord, dat door de ouden gezegd is: Gij zult niet echtbreken.

Maar Ik zeg u, dat wie een andermans vrouw aanziet, om deze te begeren, die heeft reeds overspel met haar gedaan in zijn hart’, (Mattheüs 5:27,28).

Dit komt, omdat de begeerte als het ware daad wordt, wanneer die in de wil is; want in het verstand gaat alleen de verleiding binnen, maar in de wil de bedoeling, en de bedoeling van de begeerte is de daad.

Maar meer hierover zie men in het te Amsterdam in het jaar 1768 uitgegeven werk over de ‘Echtelijke liefde en de hoerse liefde’, waarin gehandeld werd over: het tegenovergestelde van de echtelijke liefde (423-443), over de ontucht (nrs.

444 tot 460); de echtbreuken en de geslachten en de graden ervan (478-499); de lust van de ontmaagding (501 tot 505); de lust van de afwisseling (505 tot 510); de lust van de verkrachting (511, 512); de lust om onschuldigen te verleiden (513, 514); de toerekening van de ene en de andere liefde: de hoerse en de echtelijke (523 tot 531).

Al deze dingen worden in de natuurlijke zin onder dit gebod verstaan.

314. In de geestelijke zin wordt onder echtbreken verstaan de goedheden van het Woord schenden en de waarheden ervan vervalsen.

Dat ook dit onder echtbreken wordt verstaan, was tot nu toe onbekend, daar de geestelijke zin van het Woord tot nog toe verborgen was.

Dat niets anders door echtbreken, overspel bedrijven en hoereren in het Woord wordt aangeduid, blijkt duidelijk uit de volgende plaatsen: ‘Gaat om, door de straten van Jeruzalem, en zoekt, of gij een man vindt, die recht doet, en de waarheid zoekt; toen Ik hen verzadigd had, hebben zij gehoereerd’, (Jeremia 5:1,7); ‘In de profeten van Jeruzalem zag Ik afschuwelijke hardnekkigheid, overspel bedrijvende en gaande in leugen’, (Jeremia 23:14); ‘Zij hebben dwaasheid gedaan in Israël, hoererij bedreven en op leugenachtige wijze mijn woord gesproken’, (Jeremia 29:23); ‘Zij hebben gehoereerd, omdat zij Jehovah verlaten hebben’, (Hosea 4: 10); ‘En iemand die zich tot de

geesten van doden of tot waarzeggende geesten wendt, om die overspelig na te lopen – tegen zo iemand zal Ik Mijn aangezicht keren en hem uit het midden van zijn volk uitroeien’, (Leviticus 20:6); ‘Er zal geen verbond gemaakt worden met de inwoners van de aarde opdat zij hun goden niet nahoereren’, (Exodus 34:15).

Daar Babylon meer dan de anderen het Woord schendt en vervalst, wordt het ook de ‘grote hoer’ genoemd, en het volgende wordt van haar gezegd in de Openbaring: ‘Babylon heeft met de wijn des toorns van haar hoerij alle volkeren gedrenkt’, (Openbaring 14:8); ‘De engel zei: Ik zal u tonen het oordeel van de grote hoer, met wie de koningen van de aarde gehoereerd hebben’, (Openbaring 17:1,2); ‘Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde verdorven heeft met haar hoerij’, (Openbaring 19:2).

Daar het Joodse volk het Woord vervalst had, werd zij door de Heer een ‘overspelig geslacht genoemd’, (Mattheüs 12:39; 16:4; Marcus 8:38) en ‘zaad des echtbrekers’, (Jesaja 57:3); verder op tal van andere plaatsen, waar onder echtbreuken en hoerijen schendingen en vervalsingen van het Woord worden verstaan, zoals in Jeremia: ‘De Here zei tot mij ten tijde van koning Josia: Hebt gij gezien, wat Afkerigheid, Israël gedaan heeft? Zij placht heen te gaan op elke hoge berg en onder elke groene boom om daar ontucht te plegen’; ‘Trouweloze Juda.

Maar Ik zag, toen Ik Afkerigheid Israël, ter oorzake van haar echtbreuk, verstoten en haar de scheidbrief gegeven had, dat haar zuster, trouweloze Juda, zich niet liet afschrikken, maar heenging en eveneens ontucht pleegde; en door haar lichtvaardig gepleegde ontucht ontwijfde zij het land; ja, zij bedreef overspel met steen en met hout’ (Jeremia 3:6,8,9); eveneens bij Jeremia: ‘Ja Ik zelf zal uw slippen omhoog tillen tot aan uw aangezicht, zodat uw schande wordt gezien: uw echtbreuk en uw gehinnik, uw schandelijke ontucht.

Op de heuvels in het veld heb Ik uw gruwelen gezien; wee u, Jeruzalem, hoelang zal het nog duren, eer gij rein wordt?’, (Jeremia 13,27); en bij Ezechiël: ‘Maar gij hebt op uw schoonheid vertrouwd en ontucht gepleegd, trots op uw faam en gij hebt aan iedere voorbijganger uw ontucht opgedrongen... Gij hebt van uw klederen genomen, de hoogten kleurig gemaakt en daarop ontucht gepleegd; nooit is zoiets voorgekomen en nooit zal het weer geschieden; Ook hebt gij ontucht gepleegd met de Egyptenaren, uw wellustige naburen, veel ontucht hebt gij gepleegd, waarmee gij Mij hebt gekrenkt; Bovendien hebt gij ontucht gepleegd met de Assyriërs, omdat gij niet te bevredigen waart...; Eveneens hebt gij veel ontucht gepleegd met het handelsland Chaldéa, maar ook daardoor werd gij niet bevredigd; ...

Zo’n overspelige vrouw die vreemden aanhaalt, terwijl zij gehuwd is...; Aan alle hoeren geeft men geschenken, maar gij gaf zelf geschenken aan al uw minnaars en lokte hen daarmee om van alle kanten naar u toe te komen en ontucht met u te plegen’, (Ezechiël 16:15,16,26,28,29,32,33); en verder bij Ezechiël: ‘Het woord van de Heer kwam tot mij: Mensenkind, er waren eens twee vrouwen, dochters van één moeder.

Zij pleegden ontucht in Egypte; in haar jeugd pleegden zij ontucht, daar werd haar boezem betast en streefde men haar maagdelijke borsten; En Ohola pleegde overspel terwijl zij mijn vrouw was, zij hunkerde naar haar minnaars; En zij bedreef haar ontucht met hen allen, de keur van Assurs zonen, met allen naar wie zij hunkerde, met al hun afgoden, verontreinigde zij zich; Hoewel haar zuster Oholiba dit zag, ontbrandde zij toch in nog feller hartstocht dan haar zuster en pleegde nog erger ontucht dan zij; Ja, zij pleegde nog meer ontucht; immers zij zag mannen op de muur getekend, afbeeldingen van Chaldeeën, met menie getekend...; Zodra zij hen zag hunkerde zij naar hen, en zond boden tot hen naar Chaldéa; En er kwamen Babyloniërs tot haar om liefdesgemeenschap met haar te hebben, zij onteerden haar met hun ontucht, en toen zij door hen onteerd was, keerde zij zich van hen af’, (Ezechiël 23:2,3,5,7,11,14,16,17); bij Hosea: ‘Ik ken Efraïm, en Israël is voor Mij niet verborgen.

Waarlijk, nu hebt gij, o Efraïm, ontucht bedreven; Israël heeft zich verontreinigd; In het huis Israëls heb Ik afschuwelijke dingen gezien; daar is Efraïms ontucht; Israël heeft zich verontreinigd', (Hosea 5:3; 6:10); en bij Nahum: 'Wee de bloedstad, louter leugen, vol van verscheuring ... men struikelt over hun lijken – vanwege de vele hoerereien van de hoer, uitnemend in bevalligheid, meesteres in toverkunsten, volken verkopend door haar hoerereien, en geslachten door haar toverkunsten', (Nahum 3:1,3,4).

315. In de hemelse zin wordt onder echtbreken verstaan de heiligheid van het Woord ontkennen, en het ontwijden.

Dat dit in die zin bedoeld wordt, volgt uit de vorige geestelijke zin, namelijk de goedheden van het Woord schenden en de waarheden daarvan vervalsen.

Diegenen ontkennen de heiligheid van het Woord en ontwijden het, die in hun hart om alle dingen van de Kerk en van de godsdienst lachen; want alle dingen van de Kerk en van de godsdienst in de christelijke wereld zijn vanuit het Woord.

316. Er zijn verschillende oorzaken, die maken, dat de mens niet alleen anderen, maar ook zichzelf kuis toeschijnt, terwijl hij toch door en door onkuis is.

Want hij weet niet, dat begeerte, wanneer die in de wil is, daad is, en dat die niet verwijderd kan worden dan uit de Heer na het berouw.

Zich onthouden van het doen maakt niet kuis, maar zich onthouden van het willen zodra men kan, omdat het een zonde is, maakt kuis.

Wanneer bijvoorbeeld iemand afziet van echtbreken en hoererie alleen maar uit vrees voor de burgerlijke wet en haar straffen, uit vrees voor verlies van goede naam en dus van eer, uit vrees voor daaruit voortkomende ziekten, uit vrees voor huiselijke twisten met de echtgenote, en voor daaruit voortvloeiende onrust in het leven, uit vrees voor wraak van echtgenoot en verwanten, en voor afstraffing door hun personeel, of uit gierigheid, of uit zwakte ontstaan door ziekte, misbruik of ouderdom, of door een andere oorzaak van onvermogen, ja zelfs, wanneer hij daarvan afziet wegens een of andere natuurlijke of zedelijke wet, en niet tegelijkertijd krachtens de geestelijke wet, dan is hij toch innerlijk een echtbreker en een hoereerder.

Want hij gelooft immers, dat deze dingen geen zonden zijn, en dus ziet hij ze in de geest als iets wat niet ongeoorloofd voor God is, en begaat ze zo in de geest, hoewel niet voor de wereld in het lichaam.

En daarom spreekt hij zich na de dood, wanneer hij een geest wordt, openlijk daarvoor uit.

Bovendien kunnen echtbrekers worden vergeleken met woordbrekers, die verdragen schenden; en ook met de saters en priapen van de ouden, die door de wouden zwierven en schreeuwden: 'Waar zijn hier maagden, bruiden en vrouwen om mee te spelen?' De echtbrekers verschijnen in de geestelijke wereld ook daadwerkelijk als saters en priapen.

Zij kunnen ook worden vergeleken met bokken, die stinken, en ook met honden die door de straten rennen, en op zoek zijn en rondsuffelen naar wijfjeshonden, om daarmee hun wellust te bevredigen, enzovoort.

Hun mannelijk vermogen kan, wanneer zij echtgenoten worden, vergeleken worden met de bloei van de tulpen in de lente, die na een maand hun bloei verliezen en verwelken.

Zevende Gebod
Gij zult niet stelen.

317. In de natuurlijke zin wordt onder dit gebod volgens de letter verstaan: niet stelen, roven en piraterij plegen in vreedstijd; en in het algemeen niet iemand zijn goederen op slinkse wijze of onder enig voorwendsel afnemen.

Het strekt zich ook uit over alle bedriegerijen en onwettige winsten, woekergelden en afpersingen; verder ook over ontduikingen bij het betalen van bijdragen en belastingen en bij het aflossen van schulden.

Arbeiders zondigen tegen dit gebod, wanneer zij hun werk onbetrouwbaar en bedrieglijk uitoefenen; kooplieden wanneer zij bedrog plegen met hun koopwaar, gewicht, maat en berekening; officieren wanneer zij de soldaten het soldij onthouden; rechters, wanneer zij ter wille van vriendschap, geschenken, verwantschap en om andere redenen rechtspreken, door de wetten en de verhoren te verdraaien, en zo anderen van hun rechtmatig bezit beroven.

318. In de geestelijke zin wordt onder stelen verstaan: anderen van de waarheid van hun geloof beroven, wat gedaan wordt door valsheden en ketterijen.

Priesters die hun ambt alleen bedienen ter wille van het gewin of uit eerezucht, en dingen leren, waarvan zij zien of uit het Woord kunnen zien, dat zij niet waar zijn, zijn geestelijke dieven, daar zij de middelen tot heil, welke de waarheden van het geloof zijn, aan het volk onttrekken.

Dezen worden ook in het Woord dieven genoemd in de volgende plaatsen: 'Die niet ingaat door de deur in de schapenstal, maar van elders inklimt, die is een dief en een rover; de dief komt alleen om te stelen, slachten en verderven', (Johannes 10:1,10); 'Vergadert u geen schatten op de aarde, maar in de hemel, waar de dieven niet komen en stelen', (Mattheüs 6:19,20); 'Zo er dieven, zo er nachtrovers tot u komen, hoe zult u afgesneden zijn; zullen zij niet stelen zoveel hun genoeg is', (Obadja vers 5); 'Zij zullen in de stad rondrennen, zij zullen lopen op de muren, zij zullen klimmen in de huizen, zij zullen door de vensters inkomen als een dief', (Joël 2:9); 'Zij hebben leugen gedaan, en de dief is gekomen, en de bende stortte zich naar buiten', (Hosea 7:1).

319. In de hemelse zin worden onder dieven diegenen verstaan, die van de Heer de Goddelijke macht wegnemen; verder diegenen, die Zijn verdienste en Zijn gerechtigheid voor zichzelf opeisen. Hoewel zij God aanbidden, vertrouwen zij toch niet Hem, maar zichzelf; en zij geloven ook niet in God, maar in zichzelf.

320. Zij die valsheden en ketterijen leren, en het gewone volk ervan overtuigen, dat deze dingen waar en juist zijn, ofschoon zij het Woord lezen en daaruit kunnen weten, wat vals en wat waar is; en ook zij die door middel van bedrog religieuze valsheden bevestigen en mensen daardoor verleiden, worden vergeleken met bedriegers van allerlei soorten van bedrog, en daar dit op zichzelf diefstallen in geestelijke zin zijn, kunnen deze personen worden vergeleken met bedriegers, die valse munten slaan, ze vergulden of daaraan een goudkleur geven en ze voor echt laten doorgaan. Verder ook met hen, die bekwaam kristallen weten te snijden en te polijsten, ze hard te maken en die als diamanten verkopen.

Eveneens met hen, die mensapen of apen, als mensen gekleed en met gesluisde gezichten op paarden of muilieren, door de steden rondleiden en uitroepen dat het edelen uit een oud geslacht zijn.

Zij zijn ook gelijk aan hen, die met verschillende kleuren verf bestreken maskers op levende en natuurlijke gezichten zetten en de schoonheid daarvan verbergen.

En zij zijn gelijk aan hen, die als van goud en zilver blinkend seleniet en mica laten zien, en het voor afkomstig van een kostbare ader uitgeven.

Ook kunnen zij worden vergeleken met hen, die door theatrale dingen de mensen van de ware Goddelijke eredienst afwenden en van de tempels naar de schouwburgen brengen.

Zij die valsheden van allerlei soort bevestigen, terwijl zij zich van de waarheden niets aantrekken, en het priesterlijk ambt alleen vervullen om het gewin en de eerezucht, en dus geestelijke dieven zijn, kunnen worden vergeleken met die dieven die sleutels dragen, waarmee zij alle huisdeuren kunnen openen; verder ook met luipaarden en arenden, die met scherpe ogen in het rond spieden naar de vetste prooi.

[Lees verder >>>](#)

Terug naar de [inhoudsopgave >>>](#)

Digitale uitgave – Swedenborg Boekhuis 2011.

Bron – www.swedenborg.nl